

Republika Hrvatska
Općinski sud u Velikoj Gorici
Trg kralja Tomislava 36

5. Sp-206/2020

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Općinski sud u Velikoj Gorici, po sucu toga suda Ivanu Turčiću, u jednostavnom postupku stečaja nad imovinom potrošača Danijele Lazova, OIB: 43058025815, Kravarsko, Gajevo III Odvojak 10, odlučujući o prijedlogu Financijske agencije za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača, 22. ožujka 2021.

r i j e š i o j e

Odbija se prijedlog Financijske agencije za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača Danijele Lazova, OIB: 43058025815, Kravarsko, Gajevo III Odvojak 10.

Obrazloženje

Financijska agencija (dalje u tekstu: FINA) podnijela je 9. ožujka 2020. ovom sudu prijedlog za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača Danijele Lazova, OIB: 43058025815, Kravarsko, Gajevo III Odvojak 10 (dalje u tekstu: potrošač). Uz prijedlog FINA je dostavila potrebne isprave i dokaze da je nakon ispunjenja uvjeta potrošač pozvan da se očituje i dostavi popis svoje imovine u smislu odredbe članka 79.b Zakona o stečaju potrošača („Narodne novine“, broj 100/15 i 67/18; dalje u tekstu: ZSP).

Potrošač se oglašio na poziv FINA-e te nije dostavio očitovanje niti popis imovine, zbog čega se temeljem članka 79.c stavka 2. ZSP-a smatra da je suglasan da se može provesti jednostavni postupak stečaja potrošača nad njegovom imovinom.

Prema odredbi članka 79. a stavak 2. ZSP-a jednostavni postupak stečaja potrošača može se provesti nad imovinom potrošača ako:

- u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje koji vodi FINA na dan otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača ima jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje radi prisilnog ostvarenja tražbina u iznosu do 20.000,00 kuna s osnova glavnice i
- je razdoblje u kojem je potrošač imao jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje neprekinuto trajalo duže od tri godine.

Prema podacima u Očevidniku na dan 22. ožujka 2021. ukupno trajanje neprekinute blokade potrošačevih računa iznosi 3546 dana, a u Očevidniku je upisana osnova kojom je

utvrđena glavna tražbina u iznosu od 11.365,11 kn i to osnova broj OVRV-11477/,18, izdavatelja javni bilježnik Ilinka Lisonek, Zagreb, zaprimljena 16. siječnja 2019.

Sud smatra da nisu ispunjene pretpostavke iz članka 79.a stavak 2. ZSP-a za otvaranje jednostavnog postupka stečaja potrošača iz razloga što nije ispunjen uvjet trajanja razdoblja u kojem je gore navedena osnova bila upisan u Očevidnik obzirom se trajanje tog razdoblja ne utvrđuje na temelju trajanja ukupne blokade potrošača po svim osnovama koje su ikada bile upisane u Očevidnik, nego obzirom na trajanje blokade na temelju osnova za koje je pokrenut postupak jednostavnog stečaja.

Naime, odredba članka 79.a stavak 2. ZSP-a propisuje kumulativne pretpostavke koje moraju biti ispunjenje da bi se nad imovinom potrošača mogao provesti postupak jednostavnog stečaja, a to su ukupan iznos glavnice iz osnova za plaćanje koji ne smije biti veći od 20.000,00 kuna te neprekinuto razdoblje od najmanje tri godine u kojem su osnove za plaćanje bile upisane u Očevidnik. Sama okolnost što se radi o kumulativnim pretpostavkama znači da se one odnose na isti objekt, dakle na iste osnove za plaćanje.

U suprotnom slučaju, ako bi sud zauzeo stav da se postojanje prve pretpostavke (ukupna visina iznosa svih glavnica) utvrđuje obzirom na osnovu za plaćanje za koju je predloženo pokretanje postupka stečaja potrošača, a da se druga pretpostavka (razdoblje od tri godine) utvrđuje obzirom na osnove koje nisu predmet ovog postupka, to bi imalo za posljedicu da se potrošača oslobađa od obveze namirenja tražbine koja je predmet postupka jednostavnog stečaja ne zato jer je osnova kojom je utvrđena ta tražbina bila upisana u Očevidniku dulje od tri godine, nego zato jer je u Očevidniku dulje od tri godine bila upisana neka druga osnova, koja više nije upisana u Očevidnik, koja se moguće odnosi i na tražbinu koja je u postupku prisilnog namirenja namirena te koja nije predmet ovog postupka.

Osim toga, obzirom se u postupku jednostavnog stečaja potrošača, za razliku od redovnog postupka stečaja potrošača, potrošač ne oslobađa obveze namirenja svih njegovih vjerovnika, nego samo onih vjerovnika prema kojima je obveza nastala na temelju osnova koje su trenutno upisane u Očevidnik, sud smatra da se pretpostavke za oslobođenje od obveze namirenja, a samim time i pretpostavke za pokretanje postupka jednostavnog stečaja potrošača propisane člankom 79. a stavak 2. ZSP-a, ne mogu utvrđivati na temelju okolnosti koje se odnose na vjerovnike u odnosu na koje potrošač u ovom postupku neće biti oslobođen obveze namirenja tražbine.

U tom smislu valja reći da je smisao postupka jednostavnog stečaja potrošača osloboditi od dužnosti ispunjenja obveze poštenog potrošača budući su njegove obveze manjeg iznosa, a imovinske prilike nedostatne za ispunjenje tih obveza, zbog čega ta tražbina, iako je manjeg iznosa, nije namirena niti nakon tri godine, pri čemu je zakonodavac zauzeo stav da se tražbinom manjeg iznosa ima smatrati tražbina do 20.000,00 kuna, nedostatnom imovinom ona imovina čija vrijednost nije veća od 10.000,00 kuna, a razdobljem dostatnim za namirenje tražbine tog manjeg iznosa se ima smatrati razdoblje od najmanje tri godine.

Zbog navedenog, a obzirom se u postupku jednostavnog stečaja potrošač trajno oslobađa obveze namirenja vjerovnikove tražbine iako istu nije namirio, razdoblje od tri godine jest vrijeme koje je omogućeno vjerovniku da pokuša namiriti svoju tražbinu pljenidbom i prijenosom novčanih sredstava na potrošačevim računima i tek ako vjerovnik u tome ne uspije, može se smatrati da predmetnu tražbinu niti neće biti moguće namiriti odnosno da trajanje i

troškovi postupka njezinog namirenja neće biti razmjerni njezinoj visini, a čime će biti ispunjeni i uvjeti propisani člankom 79. a stavak 2. ZSP-a.

Sud napominje da se vjerovniku ne može uskratiti njegovo pravo da pokuša namiriti svoju tražbinu na zakonitom predmetu prisilnog namirenja (novčana sredstva na računima potrošača), a to pravo mu je omogućeno upravo uvjetom da osnova za plaćanje mora biti najmanje tri godine upisana u Očevidnik. Upravo zato što se u postupku jednostavnog stečaja potrošača potrošač trajno oslobađa svoje obveze namirenja vjerovnikove tražbine, uskraćivanje vjerovnicima primjerenog vremenskog razdoblja da pokušaju namiriti svoju tražbinu na zakonitom predmetu ovrhe svakako bi predstavljalo povredu njihovih prava, diskriminiralo bi vjerovnike tražbina manjeg iznosa u odnosu na ostale vjerovnike, a moglo bi potaknuti i neodgovornost dužnika te stvaranje pogrešnog i pravno neprihvatljivog stava o nepotrebnosti ispunjenja obveza, što nikako ne bi bilo u skladu s smislom postupka jednostavnog stečaja potrošača.

U konačnici, sud još ističe da bi zauzimanje suprotnog stava dovelo u pitanje i smisao vođenja sudskih postupaka, obezvrijedilo pruženu pravnu zaštitu te narušilo pravnu sigurnost obzirom bi potrošač imao mogućnost nedugo nakon nastanka obveze ishoditi oslobođenje od dužnosti njezinog ispunjenja jer bi postupak jednostavnog stečaja potrošača mogao biti pokrenut za svaku tražbinu čija visina samostalno ili u zbroju s ostalim upisanim osnovama nije veća od 20.000,00 kuna pa čak i ako bi se radilo o tražbini koja je tek pravomoćno utvrđena, a čime bi sadržajno bila oduzeta pravna snaga i odlukama državnih tijela pa tako i odlukama suda. Naime, u tim situacijama, kada vjerovnik pokrene postupak prisilnog namirenja odmah nakon pravomoćnosti i ovršnosti (sudske) odluke, a Financijska agencija odmah nakon upisa te osnove u Očevidnik pokrene postupak jednostavnog stečaja potrošača, potrošač bi bio oslobođen ispunjenja obveze utvrđene pravomoćnom (sudskom) odlukom nedugo nakon što je ta obveza pravomoćno nastala, a što bi i vođenje sudskih postupaka učinilo besmislenim, što opet, prema stavu suda, nije smisao postupka jednostavnog stečaja potrošača.

Stoga, okolnost što ukupno trajanje blokade potrošačevih računa (na temelju osnova koje su ranije bile upisane u Očevidnik i gore navedene osnove) iznosi 3546 dana nije odlučna za utvrđenje postojanje pretpostavki iz članka 79.a stavak 2. ZSP-a.

Slijedom navedenog, budući od dana upisa u Očevidnik osnove koja je predmet ovog postupka pa do dana donošenja ovog rješenja nisu protekle tri godine (osnova je upisana 16. siječnja 2019.), nisu ispunjeni uvjeti za pokretanje postupka jednostavnog stečaja potrošača propisani člankom 79.a stavak 2. ZSP-a u odnosu na vjerovnike čije tražbine su utvrđene tim osnovama.

Člankom 79.a stavak 3. ZSP-a je propisano da će se jednostavni postupak stečaja potrošača provesti i radi namirenja vjerovnika čije osnove za plaćanje na dan otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača nisu upisane u Očevidniku ako ih je Financijska agencija brisala iz tog Očevidnika istekom roka prema posebnom zakonu i ako nakon brisanja osnova za plaćanje u Očevidniku nema upisanih neizvršenih osnova za plaćanje, a tražbine vjerovnika koje je Financijska agencija brisala s osnove glavnice ne prelaze iznos od 20.000,00 kuna ili ako tražbine vjerovnika iz osnova za plaćanje koje je Financijska agencija brisala iz Očevidnika zajedno s tražbinama vjerovnika čije osnove za plaćanje su upisane u tom Očevidniku s osnove glavnice ne prelaze iznos od 20.000,00 kuna.

Na temelju podataka iznesenih u podnesku Financijske agencije od 22. ožujka 2021., sud je utvrdio da je Financijska agencija do navedenog dana brisala iz Očevidnika osnove kojima su utvrđene glavne tražbine u ukupnom iznosu 210.728,12 kn.

Stoga, obzirom ukupan iznos glavnih tražbina utvrđenih osnovama koje su brisane iz Očevidnika iznosi 210.728,12 kn, nisu ispunjene niti pretpostavke iz članka 79.a stavak 3. ZSP-a za provedbu postupka jednostavnog stečaja potrošača u odnosu na vjerovnike čije tražbine su utvrđene u osnovama koje je Financijska agencija brisala iz Očevidnika.

U odnosu na osnove koje su povučene iz Očevidnika (članak 79.a stavak 4. ZSP) napominje se da potrošač nije dao suglasnost da se postupak provede i za te osnove pa sud nije ovlašten donositi odluku o oslobođenju potrošača od tih osnova, a napominje se da iste iznose 21.603,39 kn.

Slijedom navedenog, obzirom nisu ispunjene pretpostavke iz članka 79.a stavak 2., 3. i 4. ZSP-a, to je na temelju članka 79.e stavak 1. ZSP-a odlučeno kao u izreci ovog rješenja. Sud ukazuje da ova odluka nije prepreka za ponovno pokretanje postupka jednostavnog stečaja potrošača u odnosu na gore navedenu osnovu upisanu u Očevidnik ako se naknadno ispune zakonske pretpostavke iz članka 79.a stavak 2. ZSP-a.

Velika Gorica, 22. ožujka 2021.

Sudac
Ivan Turčić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja pravo na žalbu ima potrošač (članak 79. e. stavak 3. ZSP) u roku od 15 dana računajući od proteka osmoga dana od dana objave rješenja na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova. Žalba se podnosi ovom sudu u tri primjerka, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

DNA: 1. potrošaču
2. FINA-i
3. e-oglasna ploča – svi sudionici

Broj zapisa: **eb2f8-e45b3**

Kontrolni broj: **0ce36-2e5be-0f2a1**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=IVAN TURČIĆ, L=VELIKA GORICA, O=OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Velikoj Gorici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.